

Договорната основа на културната политика на ЕС е Член 151 от Договора за Европейски съюз. Езиците, литературата, спектаклите, визуалните изкуства, занаятите, киното и разпространението на информация са елементи от европейското културно многообразие. Въпреки че те принадлежат на дадена страна или регион, те са част от общото европейско културно наследство. Целите на ЕС са две: да запази и поддържа това разнообразие и да го направи достъпно за целия свят. Тези цели са дефинирани в Договора от Маастрихт, в който за пръв път се признава културният аспект на европейската интеграция.

Културната индустрия на Европа – киното, аудиовизуалната индустрия, издателската дейност, музиката и занаятите – са важен източник на доходи и дават работа на много хора. Около седем милиона души работят в нея. Съюзът носи икономическа отговорност към този сектор и се стреми да й осигури подходящи условия, така че той да конкурентоспособен.

Културни столици

Всяка година, един или два града биват избрани за културни столици на Европа, като по този начин те се квалифицират за парична поддръжка по програма Култура 2000. Със средствата от нея се финансират изложби и събития, които подчертават културното наследство на града и неговия регион, а също така и спектакли, концерти и други публични изяви, които събират хора на изкуството от целия Европейски съюз. Опитът от миналото показва, че тези програми имат дългосрочен благоприятен ефект върху развитието на културата и туризма в съответните градове. Първоначално се предвиждаше програмата да приключи през 2004 г., но нейният успех е такъв, че тя е подновена за още 15 години. Ирландският град Корк е първата културна столица от новата серия през 2005 г., следвайки Лил във Франция и Генуа в Италия, които заедно бяха културни столици през 2004 г. През 2006 г., титлата ще премине в град Патрас в Гърция.

Езиковото многообразие

Поддържането на езиковото многообразие е също един от принципите на ЕС. С разширяването през 2004 г., броят на официалните езици нарасна от 11 на 20. ЕС изисква законодателството му да бъде преведено на всички езици и по този начин да бъде достъпно до всички граждани на Съюза. ЕС освен това гарантира, че всеки гражданин може да се обърне към коя да е институция или организация и да получи отговор на собствения си език. Аналогично, всеки член на Европейския Парламент има право да представлява гласоподавателите си на собствения им език, когато говори в Парламента.